

Darbs so atlīgio

Santrauka:

Rašims

Kou gali ėšspaustė ėš nervinga būda,
Dar rėibiau patepės ė drosko apsūdės,

Diek ont stala svetiou, lai paskaitės raukuos,
Lai padėrgėn sava kasdėinībiu lauka.

Jou daugiau ibrieši, a gėliau idorsi,
Tuo kūrībā tava bus aukštiesnis kursos.

Tik nelėngvā žuodės vėrbalus nokaltė,
Ka pradorto šėrdi individa šalta.

Soklejouk ėš raidiu aštri pjūkla donti,
Ka parpjauto vėdaus vėršotėni dongti,

Jė ėšės atvertė tėkra būvė vaizda,
Bus līg nosėgierės ė kėik nuors apgvaizdė.

Gal kėtėijė džiaugsės, pluos abėdvėm ronkuom,
Savāp atsėvėipė, savāp sosėrongė.

Ė kartuos Kryluova sena pasakietė
Ka savi ėšvīdā – sunko patėkietė.

Tam vėskam lig gala savi sonauduosi,
Ė, tėkiek, kas nuorint tau užvėš par nuosi.